

РЕШЕНИЕ

№ 60171

Гр. София, 18 ноември 2021 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, първо наказателно отделение, в открито съдебно заседание на осемнадесети октомври две хиляди и двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУЖЕНА КЕРАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕЛЕНА КАРАКАШЕВА
ТАТЯНА ГРОЗДАНОВА

при секретаря МИРА НЕДЕВА

с участието на прокурора ИВАЙЛО СИМОВ

като разгледа докладваното от съдия Грозданова **к.д. № 693/2021 година** по описа за 2021 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 346, т. 1 НПК и е образувано по подадената от защитника на подс. А. О. А. – адв. Р. Н. К., касационна жалба срещу решение № 18/07.06.2021 година, постановено по в.н.о.х.д. № 233/2021 година по описа на АС Пловдив. С нея се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК и се иска от върховната инстанция да смекчи положението на подсъдимия като замени на основание чл. 55, ал. 1, т. 2 НК наложеното му наказание „лишаване от свобода“ с „пробация“, с определени по нейно усмотрение пробационни мерки, срок и периодичност.

В съдебно заседание подс. А. и защитникът му не се явяват, редовно призовани.

Прокурорът от ВКП изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че наложеното наказание е справедливо.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, след като обсъди доводите на страните и провери обжалвания съдебен акт в пределите на правомощията си по чл. 347, ал. 1 НПК, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 350, ал. 2 НПК, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на касационен контрол на основание чл. 346, т. 1 НПК, но е неоснователна.

С обжалваното решение Апелативен съд - Пловдив не е уважил жалбата на защитника на подсъдимия А. срещу наложеното му наказание и потвърдил присъда № 260013/29.03.2021 година по н.о.х.д. № 99/2021 година на ОС Стара Загора. С нея първоинстанционният съд, след проведено съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371, т. 2 НПК, признал подс. А. А. за виновен в даването на 21.12.2020 година в [населено място] на подкуп в размер на 50 лв. на двама полицейски служители на 02 РУ на МВР – Стара Загора и на основание чл. 304а, вр. чл. 304, ал. 1 НК и чл. 58а, ал. 1 НК го наказал с 4 месеца лишаване от свобода при първоначален „Общ“ режим и глоба в размер на 200 лева с приспадане на времето, през което подсъдимият е бил с мярка за неотклонение „Домашен арест“. ОС Стара Загора постановил на основание чл. 68, ал. 1 НК и отделното изтърпяване при „Общ“ режим на наложеното със споразумение по н.о.х.д. № 88/2020 година на РС Казанлък наказание от 9 месеца лишаване от свобода, отнел предметът на престъплението подкуп в полза на държавата и възложил на подс. А. да заплати направените в досъдебното производство разноски.

АС Пловдив е изпълнил в пълен обем задълженията си по чл. 314, ал. 1 НПК и е проверил изцяло обжалваната присъда, съобразявайки се със спецификите на въззивния контрол в случаите, когато производството се е развило пред първоинстанционния съд по реда особените правила по глава XXVII НПК - съкратеното съдебно следствие на чл. 371, т. 2 НПК. В решението в съобразие с чл. 339, ал. 2 НПК контролираната инстанция е обсъдила и аргументирано е отхвърлила като неоснователни доводите на защитника в подкрепа на направеното искане, което се поддържа и сега в касационната жалба, за индивидуализация на наказанието на подс. А. по реда на чл. 55, ал. 1, т. 2 НК и за замяна на наказанието лишаване от свобода с пробация. Решаващият съд е взел предвид всички смекчаващи и отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, обществената опасност на деянието и личната степен на обществена опасност на самия деец, като е коригирал оценката на първоинстанционния съд относно осъждането на подс. А. по н.о.х.д. № 1384/2007 година, за което е реабилитиран, сметено от ОС Стара Загора за отегчаващо отговорността му обстоятелство. Преценката на контролираната инстанция, че направеното самопризнание и процесуалното поведение на подс. А. в досъдебното производство, насочено към разкриване на обективната истина, както и ниската стойност на дадения подкуп са само смекчаващи отговорността обстоятелства, тъй като не се отличават нито с многобройност, нито някое от тях да е изключително по своя характер, е законосъобразна. Законосъобразен е и изводът на апелативния съд, че наложеното наказание от четири месеца лишаване от свобода след редукцията му на основание чл. 58а, ал. 1 НК не сочи на явна несправедливост. При законово определените параметри на наказанието по чл. 304а НК от три месеца до десет години лишаване от свобода, то е определено в размер близък до минималния, съобразено е с конкретната обществена опасност на деянието и подс. А., с всички смекчаващи и отегчаващи отговорността му обстоятелства и с целите по чл. 36 НК. Изводът на

решаващия съд, че генералната и специалната превенция не биха могли да бъдат постигнати, ако наказанието „лишаване от свобода“ бъде заменено с наказание „пробация“, е верен и законосъобразен.

По изложените съображения и на основание чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК Върховният касационен съд, първо наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 18/07.06.2021 година, постановено по в.н.о.х.д. № 233/2021 година по описа на Апелативен съд - Пловдив.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.